Redacţiunea şi Administraţiunea: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
„Gazeta" iese în fiecare di.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şese lunĭ 6 fior., pe treĭ lunĭ 3 fior.
România şi străinătate: pe anŭ 40 fr., pe şese lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Se prenumeră: la poste, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.
Anunciurile: O seria garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 5. DUMINECĂ, 10 Ianuarie. 1888.

Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „GAZETEI TRANSILVANIEI".

Venerabilulŭ prepositŭ alŭ capitulului din Blaşiu, d-lŭ Constantinŭ Papfalvi, nĭ-a adresatŭ următórea scrisóre de felicitare:

Blaşiu, 6 I Iulianu 1888.

Multŭ stimate Domnule Doctorŭ! Pe lângă tóte că, după natură, unŭ omŭ trecutŭ în dile nu uşorŭ vine în entusiasmŭ, totuşĭ ar fi pré bătĕtorŭ la ochĭ, decă unŭ omŭ învechitŭ în anĭ, care în decursulŭ a cincĭ decĭ a fostŭ martorŭ alŭ luptei, ce au purtatŭ Eroii „Gazetei Transilvaniei" şi dela ivirea primă a fóiei până în presentŭ ca prenumerante a aflatŭ în dénsa órecare sufletéscă mângăere; care a fostŭ fericitŭ înainte cu şésedecĭ şi mai bine de anĭ a numĕra între învĕţăceii sĕi gimnasialĭ şi pe primulŭ fundatore şi pe succesorele sĕu, care a întêlnitŭ pe ambii zeloşii tinerĭ luptătorĭ călĕtorindŭ la Viena în carĕle braşovenescĭ, spre a-şĭ esopera licenţa de luptă pentru luminarea scumpei lorŭ naţiunĭ, — cum dicŭ, ar fi bătĕtorŭ la ochĭ, decă inima unui atare omŭ n'ar sălta de bucuriă, când luptătorii acestei foi potŭ serba unŭ triumfŭ, ce le dă prospectŭ şi la finala victoriă. Acum déră, după ce s'a liniştitŭ sunetulŭ, vinŭ şi eu, (şi decă s'ar pute dice post festa) şi când primului fundatore a scumpei foi îi poftescŭ încă dile multe şi mai liniştite de cum au fostŭ acelea când a functionatŭ ca Redactorŭ, dicŭ fie eternă memoria neuitatului meu amicŭ şi a naţiunei române luptătorŭ Iacobŭ Mureşianu!! — Eră iubitului sĕu fiiu şi în luptă succesorŭ Aurel dăruiéscă'i cerulŭ sănĕtate sufletéscă şi corporală tăriă, spre a purta lupta până când „Gazeta Transilvaniei" va ajunge ţinta la care dela începutŭ au nisuitŭ fundatorii ei. Fie! fie!

Constantinŭ celŭ bĕtrânŭ.

Năsĕudŭ, 1 Ianuarie 1888.

La jubileulŭ „Gazetei Transilvaniei" primesce felicitările nóstre românescĭ.

Vicarulŭ **Dr. Moisilŭ, Dr. Alexi.**

Rodna-veche, 31 Decemvre 1887.

Jumĕtatea de seculŭ, ce o împlinesce „Gazeta Transilvaniei" jubilantă, fiă începutulŭ vieţii sale, pe seculĭ sĕ i-se numere anii vieţii.

Cavalerulŭ Porcius G. cu fiicele **Susana** şi **Rafila**, căpitanulŭ **Domide**, popa **Groze**, popa **Domide**, popa **Grapini**, popa **Avramŭ**, dascălulŭ **Reteganulŭ**, dascălulŭ **Mureşianu**, **Dionisiu Loginŭ**, **Octavianŭ Popŭ.**

Turda, 1 Ianuarie 1888.

„Acésta este diua, care nĭ-a lăsat-o Domnulŭ, ca sĕ ne veselimŭ într'insa", Acésta este diua, în care alpha diaristicei nóstre „Gazeta Transilvaniei," acum suntŭ 50 de anĭ, a începutŭ sĕ apară.

De-atuncĭ şi până adĭ ea se luptă neîntreruptŭ, anŭ de anŭ, di de di, pentru drepturile, pentru luminarea şi binele poporului românŭ.

De atuncĭ şi până adĭ ea urmăresce pasŭ de pasŭ, ca o soţă credinciósă, sórtea poporului românŭ.

De atuncĭ şi până adĭ ea n'a pregetatŭ nicĭ o-dată de-a se espune pentru elŭ, de-a-i da sfaturĭ şi povete, de-a'lŭ face atentŭ la primejdiile ce-lŭ amenintă, de-a se bucura împreună cu elŭ de progresele ce le-a făcutŭ şi le face, dea-'lŭ îmbărbăta pentru nouĕ lupte şi nouĕ învingerĭ.

Deschide-ţĭ colónele „Gazetei" şi veţĭ afla în ele reoglindată o parte însemnată a vieţii întregului poporŭ românŭ, veţĭ afla în ele aspiraţiunile, faptele şi suferinţele lui, cu unŭ cuvêntŭ veţĭ afla în ele istoria lui de o jumĕtate de seculŭ.

Românii din Turda şi jurŭ, convinşĭ despre marea însemnătate din trecutŭ şi presentŭ a „Gazetei", „uniţĭ în cugetŭ şi în simţirĭ," salută cu respectŭ şi bucuriă în acéstă di solemnă „Gazeta Transilvaniei," salută pe întemeietorii ei şi pe actualii ei capĭ.

Cu bărbăţiă înainte! Susţineţĭ susŭ şi tare falniculŭ drapelŭ alŭ românismului, în viitorŭ, ca şi în trecutŭ, şi noi, conscii despre drepturile poporului românŭ, pentru carĭ luptaţĭ, conscii despre însemnătatea poporului nostru în acestŭ statŭ, ne vomŭ grupa în jurulŭ drapelului Vostru şi vomŭ fi, în rĕu ca şi în bine, totdéuna cu Voi.

Dr. Raţiu, D. St. Şiuluţŭ. Ioanŭ Mesaroşŭ advocatŭ, **Iuliu Vlăduţŭ. Anania Moldoveanŭ** advocatŭ, **Simionŭ P. Moldovanŭ, Silvestru Moldovanŭ, Iosifŭ Chiorenu, Ioanŭ Cadariu. Alexandru P. Romonţianu, Ioanŭ Raţiu. Rogonar Miklos, Kugler David** architectŭ, **Ioanŭ Balintŭ. Alexandru Gaia, Alexandru Mezei, Vasiliu Moldovanŭ. P. Roşca. Stefanŭ Hossu. Ioanŭ Bodea. Constantinŭ Popŭ. Samuilŭ Poruţiu, Nicolau P. Raţiu. Grigoriu Popŭ. Aurelŭ Popŭ. Ioanŭ Iliescu. Vasiliu Bologa. Georgiu Suciu. Ioanŭ Tăreanŭ. Mihailă Popŭ, Vasiliu Căpuşianŭ Ioane Lupescu. Mera Ioanŭ. Ioanŭ Ilianŭ. Petru Iacobescu, Simeonŭ Popŭ. Simeonŭ Nicoră. Demetriu Manu, Ioanŭ Pătăceanu. Simionŭ Rusŭ, Iosifŭ Bariţiu, George Kis, Victorŭ Stoica, Rom. Sotica. Basiliu Belu.**

Beiuşŭ, 31 Decemvre 1887.

Dorescŭ, ca în noua eră a „Gazetei Transilvaniei" dreptŭ recompensă a demnului ei trecutŭ sĕ poţĭ serba încarnarea principielorŭ representate de „Gazeta Transilvaniei." **Protopopulŭ Popŭ.**

Deva, 22 Decemvre 1887.

Iubite Amice! Jubileulŭ de cincĭ-decĭ de anĭ alŭ „Gazetei" pentru mine este o îndoită sĕrbătóre, pentru că diarulŭ, alŭ căruia corespondentŭ sunt şi eu de vre-o cincĭ-spre-dece anĭ şi la ale cărui principii am aderatŭ, aderezŭ şi voiu adera şi în viitorŭ cu totŭ sufletulŭ meu, a ajunsŭ sĕ fălfăie cu mândriă şi acum, după o jumĕtate de seculŭ, măreţulŭ stindardŭ alŭ românismului, fără ca în luptele dese şi grele sĕ fiă pătatŭ nicĭ măcarŭ pe unŭ minutŭ, şi pentru că conducĕtorulŭ şi prin urmare sufletulŭ diarului jubilantŭ de presentŭ eştĭ tu, unŭ sincerŭ şi multŭ iubitŭ amicŭ personalŭ alŭ meu şi alŭ iubiţilorŭ mei!

Primesce decĭ şi ca redactorŭ şi ca amicŭ cele mai cordiale şi sincere felicitărĭ, atâtŭ dela mine, câtŭ şi dela soţia mea şi dela fratele meu, asigurându-te, că decă personalŭ nu voiu pute sĕ mergŭ şi eu pentru a'ţĭ strînge mâna cu frăţiă, noi cu gândulŭ şi cu întregŭ sufletulŭ nostru vomŭ fi la măréţa ta sĕrbătóre.

Dumnedeulŭ Românismului, care planéză asupra bietului nostru poporŭ şi care seculĭ i-a datŭ putere şi viéţă, ca sĕ suporte plăgile ce l'au încercatŭ, sĕ binecuvinte întreprinderea „Gazetei", éră ţie, scumpe amice şi vrednicule ei redactorŭ, sĕ'ţĭ lungéscă firulŭ vieţii tale, nouĕ atâtŭ de scumpă, şi sĕ-ţĭ dée tăriă şi voiă, ca încă multĭ anĭ şi cu mai strălucitóre resultate sĕ poţĭ fălfăi stindardulŭ românismului, la a cărui înaintare îţĭ vomŭ urmări paşii cu mândriă, cu resoluţiune şi cu neţĕtărită încredere.

Sĕ trăescĭ, ca sĕ muncescĭ cu efectŭ şi noi sĕ te putemŭ urma cu entusiasmŭ.

Franciscŭ H. Longinŭ.

Beba-vechiă, 29 Decemvre 1887.

Aflându-mĕ în ajunulŭ jubileului acelui diarŭ, care în timpŭ de 50 anĭ a rĕspânditŭ atâtea raze de lumină poporului românŭ din tóte părţile, nu potŭ trece cu vederea acéstă ocasiune, la care viu şi eu a mĕ ruga lui D-deu pentru celŭ ce a purtatŭ greaua sarcină timpŭ îndelungatŭ, adecă pentru neuitatulŭ Iacobŭ Mureşianu, ca sufletulŭ lui sĕ-lŭ aşede în loculŭ unde nu este nicĭ întristare nicĭ suspinare.

Er Domniei-Vóstre, care totŭ cu acelŭ zelŭ lucraţĭ pentru rĕspândirea şi mai departe a acelorŭ raze de lumină, vĕ dorescŭ multĭ anĭ fericiţĭ şi isbêndă.

Demetriu Blaga,
preotŭ gr. ort. rom.

Baia de Crişiu, 30 Decemvre 1887.

Multŭ On. D-nule Redactorŭ! Vĕ rogŭ, ca cu ocasiunea anului nou şi a jubileului memorabilŭ de o jumĕtate de seculŭ alŭ multŭ preţuitei nóstre „Gazete" ce redigiaţĭ, sĕ binevoiţĭ a primi felicitaţiunile mele cele mai sincere!

O jumĕtate de seculŭ! Lungŭ timpŭ în viéţa individilorŭ, dér scurtŭ în viéţa poporelorŭ! Insĕ noi Românii din ţĕrile corónei ungare în acéstă epocă, dela 1838 încóce, în proporţiune cu timpurile mai dinainte, amŭ înaintatŭ şi progresatŭ fórte multŭ, potŭ dice: cu paşĭ giganticĭ pe tóte terenurile, aşa încâtŭ acéstă epocă o putemŭ numi cu dreptŭ cuvêntŭ epoca renascerei românismului.

Factorulŭ celŭ mai puternicŭ alŭ acestui progresŭ, de care ne bucurămŭ astădĭ, este fără îndoiélă „Gazeta Transilvaniei", suntŭ acei venerabilĭ bărbaţĭ românĭ, carĭ, ca Iacobŭ Mureşianu, Andreiu Mureşianu, Georgiu Bariţiu şi alţii mulţĭ, cu zelŭ neobositŭ şi cu rară abnegaţiune au lucratŭ diua şi nóptea pentru o sórte mai demnă a poporului românŭ.

Unulŭ dintre aceştia sunteţĭ şi D-Vóstră, On. D-nule Redactorŭ!

Dée cerulŭ, ca pe calea începută în fruntea celui mai vechiu diarŭ românŭ dintre tóte câte suntŭ, sĕ puteţĭ mai lupta încă multĭ şi nenumĕraţĭ anĭ, sĕ ajungeţĭ şi jubileulŭ seculară şi apoi îndelungata şi multŭ obositórea nóstră lucrare s'o vedeţĭ încununată de succesŭ spre gloria şi mândria naţiunei românescĭ.

Dr. Georgiu Ilea.

Romanŭ, 31 Decemvre 1887.

Bĕtrâna şi cărunta moştenire, gloriósa'ţĭ „Gazeta Transilvaniei", întineresce-o cu forţele'ţĭ viguróse ce posedĭ.

Sĕ trăescĭ multĭ anĭ conducêndo'o la ţinta dorită.

Scarlatŭ Stanŭ.

Iaşĭ, 22 Decemvre 1887.

Dorescŭ „Gazetei Transilvaniei" esistinţă pentru perpetuitate.

G. Iliescu.

Giurgiu, 1 Ianuarie 1888.

Multŭ stimate Domnule Directore alŭ „Gazetei Transilvaniei!" Noi, subsemnaţii, aducemŭ omagiele nóstre de respectŭ şi stimă luptătorilorŭ, câtŭ şi mediului luptei „Gazeta Transilvaniei", care în spaţiulŭ de jumĕtate seculŭ a luptatŭ şi luptă pentru redeşteptarea şi emanciparea naţiei române de peste Carpaţĭ.

Farulŭ acesta sĕ lumineze în infinitŭ pentru a pute găsi limanulŭ fericirei strĕnepoţilorŭ poporului divinŭ!

Representanţii imprimeriei C. P.
Conduratu:
Iulianŭ Mihuţiu, din Timeşiana. **Gg. Simionescu, Petrache Ionescu.**

Braşovŭ 9 (21) Ianuarie 1888.

Nicĭ o naţiune din Europa nu face a se vorbi atâta de ea şi nu se agitéză aşa de multŭ de tóte cestiunile marĭ şi micĭ ale dilei ca Maghiarii. Decă a face multŭ svonŭ şi multă sfară'n ţéră ar fi identicŭ cu a face bună politică, atuncĭ Maghiarii arŭ fi cei mai inţeleptĭ şi cei mai practicĭ ómenĭ politicĭ ai timpului presentŭ. Dér suntŭ mulţĭ, fórte mulţĭ, dealtmintrelea ómenĭ esperţĭ, carĭ ţinŭ, că tocmai acéstă poftă de a face sĕ se vorbéscă aşa multŭ de ei este partea cea mai slabă a politicilorŭ maghiarĭ.

Destulŭ că Maghiarii cu tendinţele şi nisuinţele lorŭ politice suntŭ adĭ în centrulŭ discusiunilorŭ. De este a se resolva cestiunea bulgară, de este a se aplana crisa ce a isbucnitŭ în relaţiile monarchiei austro-ungare cu imperiulŭ rusescŭ, de suntŭ a se întócmi lucrurile în întrulŭ monarchiei sĕu a se regula relaţiunile guvernelorŭ cătră popórele imperiului poliglotŭ, Maghiarii şi ér Maghiarii suntŭ cei ce pretindŭ a avé în mână cheia pentru a le resolva şi pentru a le aplana pe tóte.

In dieta ungară se discută tóte aceste cestiunĭ marĭ şi micĭ c'unŭ aplombŭ, ca şi când sórtea Europei şi a monarchiei întregĭ ar atêrna dela înţelepciunea „părinţilorŭ patriei" din Sándor-utcza.

Decă deputatulŭ Helfy din stânga estremă şi deputatulŭ Nic. Perczel adreséză d-lui Tisza interpelărĭ cerêndŭ deslusirĭ despre concentrările de trupe rusescĭ la granita Galiţiei, reclamândŭ regularea definitivă a afacerii bulgare şi intervenirea guvernului pentru ca Rusia se-şĭ sisteze armările şi sĕ-şĭ reducă trupele dela graniţă: decă aceştĭ deputaţĭ mai vorŭ sĕ fiă lămuriţĭ şi asupra întrebării delicate, că óre monarchia austro-un-

gară póte conta cu siguritate în casulŭ unui resboiu pe alianța cu Germania, la care s'a alăturatŭ și Italia — acésta este ceva ce nu póte surprinde pe nimenĭ, căcĭ parlamentele de aceea suntŭ ca sĕ controleze faptele guvernelorŭ și nu e vina lorŭ decă acestŭ controlŭ rĕmâne de ordinarŭ numaĭ o dorință frumósă.

Dér politicii maghiarĭ nu se îndestulescŭ cu atâta, ei agită mereu în pressă și în convorbirĭ pentru aspirațiunile lorŭ de a fi ei și numai ei nația conducĕtóre și influentă în Orientŭ. Astfelŭ se isbescŭ nisuințele lorŭ deadreptulŭ cu acele ale Rusiei și se produce o încordare fórte amenințătóre între cele două împĕrății vecine.

In numĕrulŭ de alaltăerĭ alŭ diarului „France" din Parisŭ, deputatulŭ Laur vorbindŭ de Ungaria caracteriséză aceste svêrcolirĭ cu următórele cuvinte:

„In marea cestiune a resboiului cu Rusia Ungurii au pornitŭ pe o cărare falsă. Ce mare neghiobiă au comisŭ! Intâiu pornescŭ la luptă în contra Rusiei. Bine! După aceea maghiariséză totŭ, impunŭ limba maghiară Croaților, absorbindŭ pe Slovacĭ, Sêrbĭ ș. a. Acésta ar mai merge, decă mistuirea nu ar fi așa de grea; dér a ataca pe colosulŭ rusescŭ chiarŭ cu risiculŭ, de a juca rolulŭ unui cățelușŭ, care se repede a mușca de pulpă pe unŭ mare boierŭ, acésta trebuia sĕ o evite Maghiarii cei mândri, carĭ de altmintrelea se blesézа așa de ușorŭ. Acum ei stau isolați..."

Probabilŭ că deputatulŭ Laur este preocupatŭ încâtva de simpatiile sale pentru Rusia, dér nu va nega nimenĭ, că imputarea sa, încâtŭ privesce lipsa de moderațiune și precauțiune, este întemeiată.

Maghiarii arŭ face multŭ mai înțelepțesce decă arŭ întrebuința parte din zelulŭ ce-lŭ desvóltă în aplanarea cestiunilorŭ europene, pentru ca sĕ delăture nemulțumirea ce domnesce între popórele nemaghiare de sub guvernulŭ lui Tisza.

Decă ministrul-președ. Colom. Tisza — cum a făcutŭ dilele aceste cu ocasiunea desbaterei bugetare — apeléză la solidaritatea dintre elementulŭ ungurescŭ și săsescŭ din Ardealŭ numai pe temeiulŭ, ca totŭ Sașii sĕ fiă aceia, carĭ sĕ înceteze de-a se mai plânge asupra nedreptățirilorŭ, ér nu pe temeiulŭ ca aceste nedreptățirĭ sĕ înceteze, atuncĭ slabŭ resultatŭ va avé politica lui de mulcomire.

Și óre numai Sașii din Ardélŭ sĕ fiă aceia, cu carĭ guvernulŭ ungurescŭ are interesŭ sĕ trăiéscă în pace?

„Sașii din Ardélŭ sĕ formeze împreună cu Ungurii o falangă", dise d-lŭ Tisza. Falangă? Contra cui? Nu cumva contra Românilorŭ? Și așa ceva reclamă tocmai aceia carĭ n'au răbdare de a vedé odată pacificată Bulgaria! Ei vĕdŭ rĕulŭ din depărtare, dér la împăciuirea spiritelorŭ în întru nu se gândescŭ!

Este acésta o politică prevĕdĕtóre și înțeléptă?

Adresa Românilorŭ din Viena.

Sâmbătă în 2 Ianuariu st. v. Domnii *Valeriu P. Bologa*, dirigentŭ alŭ filialei băncii „Albina", și *Nicolae Popovici*, profesorŭ de musică, în Brașovŭ, presentându-se în biroulŭ Redacțiunei, au predatŭ directorului fóiei nóstre unŭ fórte frumosŭ albumŭ, ce cuprinde o adresă *a coloniei române din Viena*.

Cu acéstă ocasiune d-lŭ *V. P. Bologa* adresă d-lui Dr. A. Mureșianu cam următórele cuvinte:

„Ca mandatarĭ ai coloniei române din Viena venimŭ a-țĭ preda unŭ semnŭ de recunoscință și aderință alŭ ei pentru valorósele stăruințe și lupte ale „Gazetei" în timpŭ de cincĭ-decĭ de anĭ, ale organului, pe care ilŭ conducĭ acum de dece anĭ Tu, care încă ai făcutŭ odinióră parte din colonia română vienéză. Dée ceriulŭ ca sĕ ai puterea și anii de a duce marea operă începută de Barițŭ, continuată cu putere de Tatălŭ tĕu, celŭ de noi toțĭ jălitŭ, spre unŭ bunŭ sfêrșitŭ, dobêndindŭ acele isbêndĭ, carĭ au fostŭ nobila țintă a activității neobosite a antecesorilorŭ Tĕi.

Sĕ trăiescĭ!

Adêncŭ mișcatŭ de acéstă dovadă de iubire frățéscă, d-lŭ Dr. *A. Mureșianu* mulțumĭ mandatarilorŭ coloniei române din Viena, asigurându-i că în vecĭ va păstra, ca o scumpă suvenire și încuragiare în lupta pentru libertatea și drepturile națiunei, acestŭ darŭ alŭ Românilorŭ din Viena, de carĭ ilŭ légă nu numai legătura de sânge, ci și aceea a amiciției din trecutŭ.

Ĕtă cuprinsulŭ adresei memorate:

Onoratei Redacțiunĭ a „*Gazetei Transilvaniei*"
Brașovŭ.

Cincĭ-decĭ de anĭ se împlinescŭ, de când ca o stea lucitóre rĕsărĭ pe orisonulŭ celŭ întunecatŭ alŭ Românismului Gazeta Transilvaniei. Radele ei deșteptătóre adunară puținii bărbațĭ ai acelui timpŭ, carĭ mai nutreau în pepturile lorŭ credința în ridicarea vieței celei uitate a vechei Rome, a poporului românŭ, din umilirea, la care au îngenunchiat'o secolii cei vitregĭ ai trecutului.

In mijloculŭ cumplitelorŭ vifóre ale timpurilorŭ celorŭ mai grele, geniulŭ însuflețitŭ alŭ urzitorului inspiră poporulŭ asupritŭ și umilitŭ, conducêndu-lŭ cu bărbățiă și abnegațiune pe calea neâmblată și spinósă la redeșteptarea consciinței naționale.

Și când brațulŭ celŭ vigurosŭ amorțise și ochiulŭ celŭ agerŭ și blândŭ se stinse, unŭ bravŭ fiiu alŭ sĕu ilŭ urméză cu aceeași iubire și cu acelașŭ devotamentŭ, care a atrasŭ totdéuna încrederea și stima generațiunelorŭ trecute și presente.

Conduși de viuă recunoscință pentru cei ce șĭ-au consacratŭ puterile grelei lupte în causa nóstră națională, dorimŭ ca neclintită sĕ rĕmână statornicia întru ajungerea măreței ținte.

Ér Voi, demnĭ urmașĭ ai credinței moștenite, aduceți-vĕ aminte că fericirea Vóstră a némului vostru este, și suferințele Vóstre totŭ spre fericirea lui suntŭ.

Viena, Decemvre 1887.

B. G. Poppovits, Nic. Teclu, A. Frundianescu, Dr. St. N. Ciurcu, Alexander Nedelkovits, Dr. B. Grigoroviza, Marcu Tabacarŭ, St. Vișneschy, C. Theohari, I. Tatarŭ, Dionisie Goilav, V. Tebiuco, Ar. Ibrăileanu, Tudorŭ cav. de Flondorŭ, D. Popovicĭ, dr. S. Papanicola, C. Missirŭ, Dr. Demetriu Bogheanŭ, Dr. C. Popasu, Dr. Emilŭ Codru Drăgușanŭ, Drd. Nicolai Șmelz, G. Țeranu, I. Țeranu, Nicolae Nedelcovits, Dr. T. Tomiuc, Aurelianŭ C. Grigoroviciu, Ilie Gherghelŭ, Pavelŭ Oprișa, stud. de filos., **Const. Brăileanu, Aurelŭ C. Popoviciu, Virgilŭ Onițŭ, Visarie Popescu, Nicolae Maximŭ, Ioanŭ Tĕrnăveanu, Ioanŭ Scintilla, Aurelŭ Perșinariu, Euseb. D. Isopesculŭ, Romulŭ Polișŭ, D. Puhaciu, N. Hacman, Eudoxiu Procopoviciu, Dem. Axente, Eugeniu Solomonŭ, Em. Haldanŭ, Popoviciu,** protopresbiterŭ militarŭ c. r. și asesorŭ consistorialŭ gr. res., **Const. S. Prejbeanu,** dr. teol. **Teodorŭ Tarnavschi, Pompeiu Germanŭ, Octavianŭ Popŭ, Nicolau Șiuluțiu, Iosifŭ Turcu, Alympius Boiu,** stud. forest., **Aureliu Ciatŭ, Erastŭ Tarangulŭ, Dr. G. Onciulŭ, M. Ciona, Dimitrie Savoiu, Atanas. Preda.**

Valeriu P. Bologa, dirigentŭ de bancă, ca mandatarŭ alŭ coloniei române din Viena. **Nicolae Popoviciu,** profesorŭ de musică, ca mandatarŭ alŭ coloniei române din Viena.

Albumulŭ, ce cuprinde acéstă adresă, este în format mare cuartŭ, legatŭ cu multŭ gustŭ în piele „chagraine" fórte fină, marginile de bronzŭ, la colțurĭ arabescurĭ de argintŭ oxidatŭ și de aurŭ, în mijlocŭ pe fondŭ auritŭ două pene de argintŭ încrucișate și pe aceste monogramulŭ **G. T.** lucratŭ elegantŭ în emailŭ roșu și vĕnĕtŭ cu marginĭ galbene, sub monogramŭ o pantlică de aurŭ cu inscripțiunea *1838, 1888*. Albumulŭ e căptușitŭ pe dinăuntru cu mătase vișiniu-închisă. Adresa e scrisă caligraficŭ, cu multă artă, pe două foi de cartonŭ grosŭ, pe alte trei foi urméză subscrierile.

Vorbirile

ținute la banchetulŭ festivŭ datu cu ocasiunea jubileului „Gazetei Transilvaniei."

Vorbirea d-lui preotŭ și adm. protop. *A. Berinde* din Seinĭ, com. Sătmarului:

Domnilorŭ! Sub impresiunea acestor festivitățĭ îmĭ aducŭ aminte de o poesiă, făcută de unulŭ din trinitatea fundatorilorŭ „Gazetei," mi se pare de laureatulŭ și de piă memoriă Andreiu Mureșianu, care sună așa:

Ce e patria română?
Unde Istrulŭ cu Carpații
Dau mâna ca frații?
Ba nu! nu-i mei frățióre.
Patria română, care
Se numesce mare.

Și apoi enumerândŭ poetulŭ în versuințe plăcute locurile locuite de Românĭ, sfîrsesce așa:

Până unde mai rĕsună
Limba dulce și străbună,
Pân' acolo-i frățióre
Patria română, care
Se numesce mare.

Ĕcă și eu, din acele hotare depărtate, unde totŭ mai rĕsună încă limba dulce și străbună, am doritŭ sĕ vinŭ, ca sĕ felicitezŭ din inimă serbările aceste jubilare românescĭ.

Natura lucrului aduce însĕ așa cu sine, cumcă barierele limbei nu se potŭ desemna cu acurateță. Unde se întâlnesce torrentulŭ celorŭ două limbĭ, acolo e unŭ felŭ de óresĭ-care amestecŭ. Noi Sătmărenii amŭ dori, ca acestŭ amestecŭ sĕ nu fiă pré extensivŭ.

Ĕcă, și Mureșulŭ curgêndŭ în Tisa, cale de o di se cunósce că-i Mureșŭ, și abia apoi se dă procesului de amalgamisare.

Nu voimŭ noi Sătmărenii a ceceri terenŭ, — voim numai sĕ susținemŭ barierele limbei nóstre față de apăsăturile grele ale torentului vecinŭ. In lupta asta de conservare și din festivitățile arangiate de voi, iubițĭ frațĭ de unŭ sânge și de o mamă, primimŭ îmbărbătare și încuragiare.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(1)

POPA CARE SCIE CARTE

(Poveste culésă de V. A. Ureche)

Erau odată și în Moldova popĭ învĕțațĭ!

Popă cărturarŭ poftea Vodă-Ștefan-celŭ-mare sĕ afle și la satŭ și la cetate. Alesŭ la scaunele bisericescĭ din Divanŭ, pe timpulŭ lui, nu se urca celŭ cu cerbicea mai vênjósă, spre a șĭ-o pleca după voia puterii, ci, acelŭ mai adêncitŭ în sfintele scripturĭ, — adecă, pe vremea aceea, celŭ mai învĕțatŭ. — Că dóră nu era Vodă se-șĭ aléga oștenii din stârpiturĭ omenescĭ, carĭ nicĭ o tolbă chiojgă de săgețĭ n'ar fi putută duce pe umere: nicĭ avea sĕ cheme la scaunulŭ de mitropolie pe celŭ mai gliganŭ, latŭ în spete și vînosŭ la brațe; ci pe celŭ mai stupŭ de carte, fiă elŭ dealtminterĭ la statŭ și câtŭ Statulŭ-Palma-barbăcotŭ. De fost'au și pe la noi, Românii, o vreme, de era pusŭ fiă-cine la loculŭ sĕu. Hei! pe atuncĭ era iérna iérnă și vara vară, cum dice cântecul.

Moșu Dudău dela Bărbeștii lui Mironŭ Costinŭ, din ținutulŭ Romanului, mĭ-a spusŭ, mai an-vară, o poveste ce minunatŭ dovedesce cele mai susŭ grăite. Ĕtă-o:

Păi, cucóne, ci-că era odată, în satulŭ nostru, (care adĭ ii dice Brăniștenĭ, de pe vremea aceea se numea Bărbescĭ), ci-că era odată în satulŭ nostru, unŭ popă pré învĕțatŭ, de scia tótă cartea sêrbéscă și cea leșéscă și cea letinéscă, și cetea psaltiria, ca tatălŭ nostru, de mersese faima învĕțăturei lui la rĕsăritŭ și la sfințitŭ de sóre, la miadă-nópte și la miadă-di.

Totŭ satulŭ, dela Șoltuzulŭ Vrajbă, până la nea Sucilă, celŭ mai tenĕrŭ din cei doisprediece pîrgarĭ, ișĭ lua departe căciula și se ferea în lăturĭ în calea lui, mai dihai de ar fi fostŭ, jupânŭ Pîrcălabulŭ... Ba e ce?... Păi, ci-că venea lume după lume sĕ asculte graiulŭ cu miedŭ alŭ popii și sĕ priméscă dela elŭ sfatŭ la păsŭ și la nevoe.

Numai badea Glonță, porcarulŭ satului, nu era de părerea lumii întregĭ despre învĕțătura părintelui Onofrei, că așa era numele din botezŭ alŭ popii.

— Așŭ!... învĕțatŭ!... dicea badea Glonță, trăgêndŭ cu ghioga lui dungĭ, în colbulŭ din drumŭ, unde-lŭ întâlneau ómenii din satŭ, ducêndŭ porcii la pășune. — Așŭ!... învĕțatŭ!... Ean tăcețĭ ómenĭ bunĭ!... Cartea popii e subțire de totŭ!...

Eanŭ învêrtesce, jupênŭ Vrajbă Șoltuze, tăciunele ésta aprópe stinsŭ, numai cu o scînteiă de focŭ în vîrfŭ... ien învêrteşte-lŭ repede în cercŭ... Vedețĭ, ómenĭ bunĭ, ce rótă de focŭ face scânteia? N'ai dice că are în mânĭ un cogemite sóre?

O biată scânteie e și învĕțătura popii dér așa o învêrtesce de cu meșteșugŭ la vederea satului, de i se pare sóre mare și luminosŭ!... Nu, jupâne pîrgarŭ, nu este învĕțatŭ popa Onofrei, ci mare pișicherŭ!...

Vorbele lui Glonță nu schimbară cursulŭ gândului obștescŭ, că așa-i omenirea, cucóne: când apucă într'o parte, geaba'i pui stavilă, că ea ca și puhoiulŭ nețermuritŭ, se repede la vale nepotolitŭ. Ba încă Glonță era luatŭ la ochĭ rĕi nu numai de părintele Onofrei, dér și de totŭ satulŭ.

Șoltuzulŭ chiar ii totŭ subția simbria ce-i plătea satulŭ pe fie-care anŭ, pe mĕsura cu care Glonță subția și elŭ cu vorba lui, cartea popii. Ear pîrgarii, frațĭ de cruce cu popa, alegeau pentru Glonță opincile, de Sân-Medru și de Sân-George, totŭ putrede, de rĕmâneau porcarulŭ până la sĕptĕmâna numai cu tălpălógele dela mâsa.

Păi așa-i decă te pui în póră cu domniile!... Vai de badea Glonță!... De dile rele, de păsurĭ și de lipse, elŭ ajunse slabŭ și desiratŭ și galbenŭ ca ciocanulŭ de cucută în tómnă.

Ear părintele Onofrei, totŭ mai rotofeiu, de nu'șĭ mai încăpea în piele! Pălămarulŭ chiar punea prinsóre, că de o mai merge burta părintelui totŭ înfóindu-se, încă o iérnă și-o primăvéră, apoi n'o sĕ mai pótă eșĭ cu cădelnița, prin dvereele micĭ, la liturghiă.

Până și părintele Onofrei se speriase; și credêndŭ că-i vina colivii și a colacilorŭ unșĭ cu miere și încrestațĭ cu miedŭ de nucă nouă, nicĭ mai punea gura pe așa ceva!... Dér burta totŭ în sporŭ mergea înainte! Hei!... traiulŭ ticnitŭ, lauda lumii, mulțămirea sufletéscă te îngrașă mai dihai decâtŭ coliva și colacii.

(Va urma.)

Imĭ ridicŭ pocalulŭ întru înaintarea și unirea culturală a tuturorŭ Românilorŭ!

Vorbirea d-lui adv. Damianŭ:

D-lor Onestitatea și iubirea perfecționeză pe omŭ. Tăria și credința sunt atributele neapĕrate pentru vitalitatea unui poporŭ. Decă națiunea română a păstratŭ aceste atribute, nu este mirare, căcĭ s'a născutŭ și a viețui ŭ în acéstă țéră.

Cu atâtŭ mai mare meritŭ însĕ este pentru compatrioții noștri Sașĭ carĭ, ca venițĭ în acéstă țéră, au păstratŭ aceste atribute ale esistenței lorŭ naționale, ce le-au nutritŭ și susținutŭ prin presa lorŭ, care s'a distinsŭ înaintea cetitorilorŭ sĕi prin onestitate și iubire.

Ridicŭ paharulŭ meu pentru representantulŭ acestei presse, d-lŭ Redactor alŭ fóiei „Kronstädter Zeitung", Iosef W. Filtsch.

Trupe rusescĭ la granița austro-română.

S'a rĕspândit ḑilele trecute sgomotulŭ că unŭ corpŭ de armată din Caucasia ar fi primitŭ ordinŭ sĕ plece la granița austro-română. Écă acum ce i se scrie din Tiflis ḑiarului „Kölnische Zeitung":

Alŭ doilea corpŭ de armată d'aicĭ a primitŭ scirea, că va avé sĕ părăséscă garnisónele caucasiane încă în decursulŭ iernei acesteia. La 29 Noemvre st. v. s'a hotărîtŭ în consiliulŭ de resbelŭ din Petersburgŭ d'a strămuta întregulŭ corpŭ de armată împreună cu o brigadă de vênătorĭ și o divisiune de cavaleriă în garnisóne permanente pe la granița austro-română. Trupelorŭ le va cădé fórte greu acéstă schimbare, pentru că tóte tradițiunile, relațiunile, moravurile și obiceiurile se légă de Caucas.

Ambele corpurĭ de armată caucasiene compuneau o armată a parte, deși întregirea se făcea prin recruțĭ din Rusia. Și apoi numai ce 'i dreptŭ, corpurile de armată din Caucasia au datŭ probe escelente în timpŭ de resboiu și pace. In specialŭ acésta se póte ḑice cu mai multŭ cuvêntŭ despre divisiunea de cavaleriă desemnată d'a fi dislocată în Basarabia. Acéstă divisiune trece de cea mai bună trupă călărĕță din tótă armata rusĕscă. Prima brigadă se compune din regimentele de dragonĭ din Nișegorod și Tver, carĭ suntŭ cunoscute în Rusia pentru gloria lorŭ rĕsboinică.

In ultimulŭ rĕsboiu cu Turcia, șépte oficerĭ din regimentulŭ de dragonĭ Nișegorodski au dobânditŭ ordinulŭ sf. George, lucru ne mai pomenitŭ în istoria militară rusă. Poporațiunea din Caucas se va despărți cu greu de aceste trupe. Cu deosebire grea este strămutarea pentru corpurile oficerilorŭ, printre carĭ, mai cu sémă la cavaleriă, figuréză o mulțime de caucasienĭ distinșĭ. Trupele acestea vorŭ fi înlocuite cu trupe compuse din Caucasienĭ. In ultimulŭ anŭ s'au șĭ formatŭ mai multe batalióne de vênătorĭ din Caucasienĭ, care suntŭ óre-cum tulpina armatei caucasiene, care se va forma treptatŭ.

SCIRILE ḐILEI.

Cetimŭ în „Kolozsvar" dela 16 Ianuarŭ n.: „Se scie, că dieta a nimicitŭ mandatulŭ vestitului „domnŭ generalŭ" și astfelŭ *în cerculŭ Caransebeșului câtŭ mai curêndŭ va fi alegere nouă.* După cum se scrie de acolo, elementulŭ maghiarŭ și germanŭ tótă influința șĭ-o îndrĕptă într'acolo, ca Românii sĕ nu alégă a doua óră pe Traianŭ Doda, care și așa acum nu mai póte fi alesŭ trei anĭ de ḑile. Până acum însĕ așa se vede, că le va succede Românilorŭ acéstă demonstrațiă. Partida Maghiarilorŭ și Germanilorŭ are de gândŭ sĕ candideze pe Taraczg, arendatorulŭ băilorŭ herculane". — Cu alte cuvinte, tóte mijlócele de corupțiune, întrebuințate de dușmanii noștri, nu vorŭ fi în stare a înstreina pe bravii grănițerĭ de vredniculŭ lorŭ generalŭ.

***

„Kolozsvár" se plânge, că *în Orăștiă naționalitățile trăescŭ fórte separată unele de altele.* Nu este unŭ singurŭ scopŭ, o singură nisuință, care sĕ le unéscă unele de altele. Românii, Sașii și Ungurii, fiăcare îșĭ au societățile lorŭ deosebite; nicĭ la petrecerĭ nu mergŭ unii cu alții. In 7 Ianuarie Românii au datŭ unŭ concertŭ, alŭ căruia succesŭ, ḑice „Kolozsvár", este a se atribui învĕțătorului Baranga și la care n'au luatŭ parte, decâtŭ esclusivŭ numai Românii. Acéstă deosebire de caste, ḑice „Kolozsvár", nu va îmbunătăți situațiunea nicĭ unuia, nicĭ altuia dintre elemente. — Nu credemŭ că Românii împedecă pe Ungurĭ d'a lua parte la petrecerile acelora. Românii suntŭ multŭ prea ospitalierĭ, decât sĕ facă așa ceva. Dér altceva ilŭ dóre pe „Kolozsvár", Românii bine sciu ce.

***

Cetimŭ în „Ellenzek," că la șcóla de statŭ din *Câmpenĭ* lucrurile mergeau bine până acum, copiii se deprindeau binișorŭ cu limba unguréscă, macarcă limba română e predomnitóre în acéstă comună și din firea sa e fórte solidă și neasimilabilă cu alte limbĭ. Lucrurile însĕ acum s'au schimbatŭ, căcĭ inspectorulŭ de șcóle, Moldovan Gergely, a redusŭ numĕrulŭ învĕțătorilorŭ dela șcóla unguréscă și acésta a începutŭ acum a scăpăta în progresarea spre maghiarisare. — Moții Moțĭ rĕmânŭ, măcar de s'arŭ face fărîme maghiarisatorii!

***

Suntŭ vre-o doi anĭ de când ministrulŭ austriacŭ de culte și instrucțiune publică ordonase, ca pe teritoriulŭ jurisdicțiunei sale sĕ se începă prelegerile în șcólele poporale la orele 9 diminéța în locŭ de 8. In Ungaria încă s'au făcutŭ deosebite încercărĭ pentru introducerea acestui sistemŭ, altmintrea fórte practicŭ pentru anumite împrejurărĭ. Inspectorulŭ de șcóle, dr. Iuliu Havas, spune în colonele lui „Ellenzek", că elŭ a făcutŭ încercărĭ în direcțiunea acésta, și a încercatŭ și părerea celorŭ ce stau în fruntea *șcólelorŭ poporale confesionale*, adresândŭ senatelorŭ școlare și mai vêrtosŭ preoților, ca superiorĭ ai șcólelor confesionale gr. cat. și gr. or., scrisorĭ oficióse în privința acestui obiectŭ. Precum se vede însĕ, preoții românĭ nu prea au plăcere sĕ țină sfaturĭ cu inspectorĭ ungurescĭ de șcóle, căcĭ se plânge d-lŭ dr. Havas, că aceia nicĭ n'au vrutŭ sĕ stea de vorbă cu elŭ. — Grrrozavŭ lucru! Unde se 'ntórce, unde se 'nvĕrteșce d-lŭ Havas, totŭ de Românĭ se 'npedecă! Ferice de elŭ!

***

Reuniunea femeilorŭ române din Brașovŭ pentru crescerea fetițelorŭ sărace va da Sâmbătă în 6/18 Februarie a. c. în localitățile redutei din locŭ o petrecere cu danțŭ și cu lotăriă.

***

După cum anunță „Katonai Lapok," cu ocasiunea revisuirei legei militare se va dispune ca *voluntarii pe unŭ anŭ*, începêndŭ cu anulŭ viitorŭ, după depunerea esamenului de oficerŭ nu vorŭ mai primi gradulŭ de sublocotenentŭ, ci numai gradulŭ de cadetŭ-locțiitorŭ de oficerŭ, și numai după ce vorŭ deveni sublocotenențĭ cadeții activĭ, carĭ stau înaintea lorŭ în rangŭ, vorŭ obține și ei gradulŭ de sublocotenentŭ. Se va mai dispune, precum se ḑice, ca voluntarii, carĭ după unŭ anŭ n'au depusŭ esamenulŭ de oficerŭ, sĕ mai servéscă unŭ anŭ, și décă după acestŭ anŭ nu depunŭ nicĭ măcar esamenulŭ de suboficerŭ, atuncĭ vorŭ servi, ca și alțĭ soldațĭ, trei anĭ. Primi-se-va o astfel de disposițiune aspră?

***

Sâmbăta trecută *s'a duelatŭ* cu sabia în *Sibiiu* contele Bethlen G. cu contele Teleki A. Ambiĭ duelanțĭ au fostŭ rănițĭ, spune „Kolozsvár".

***

Astronomii dela „Ellenzek" încunosciințéză pe cetitorii lui, că în comitatulŭ Brașovului a arătatŭ „barometrulŭ" în ḑilele trecute, când cu *frigulŭ celŭ mare*, 24—28 și pe Buceci 30 grade „Reumeur." — Săracă sciință meteorologică! Și apoi Kultur-egyletiștii dela „Ellenzek" vreu sĕ ne mai și cultive?

***

Duminecă séra în 17 (29) Ianuarie se va da în sala hotelului Nr. 1 din locŭ obicĭnuita *producțiune literară împreunată cu danțŭ din partea tinerimei române adulte din Brașovulŭ-vechiu.* Programulŭ ilŭ vomŭ publica câtŭ mai curêndŭ. E de doritŭ ca publiculŭ românŭ sĕ srijinéscă câtŭ mai căldurosŭ acéstă petrecere poporală, alŭ căreia venitŭ este destinatŭ în favorulŭ scolarilorŭ românĭ sĕracĭ din Brașovulŭ-vechiu.

Sciri polițienesci.

S'a perdutŭ alaltaerĭ după amédŭ între orele 2 și 3 pe drumŭ din piéță până în Bluměna o cărticică de notatŭ (Notizbuch) cu suma de 70 fl. Onestulŭ aflătorŭ sĕ binevoiască a o preda la căpitanatulŭ polițienescŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Berlinŭ, 18 Ianuarie. Scrisórea împĕratului, prin care mulțamesce la gratularea de anulŭ nou a reuniunei „Crucea roșiă" nu renunță la speranța, că timpulŭ în care reuniunei „Crucea roșiă" ĭi încumbă seriósa problemă spre binecuvêntarea întregei patrii, încă multŭ timpŭ va rĕmâné depărtatŭ.

Constantinopolŭ, 18 Ianuarie. Scirea lui „Pester Lloyd": Voivodulŭ Marcu Milanov — de Kuesi — sĕrbătoritŭ ca comandantŭ de armată, e acelŭ Muntenegrênŭ, care în timpulŭ mai nou e luatŭ în perspectivă ca potrivitŭ candidatŭ la tronulŭ bulgarŭ.

Petersburgŭ, 18 Ianuarie. In rescriptulŭ cătră guvernatorulŭ Moscvei, Țarulŭ îșĭ esprimă speranța plină de încredere, că în anulŭ acesta și în celŭ viitorŭ pacea i va permite, sĕ consacre tóte puterile prosperărei interne.

Pesta, 21 Ianuarie. Alegerea lui Holaky în Baia de Crișŭ contra lui Truța a fostŭ verificată.

Berlinŭ, 21 Ianuarie. La primirea presidiului dietei, împĕratulŭ 'șĭ-a esprimatŭ către președintele camerei deputaților deocamdată speranța că se va susține pacea.

Sofia, 21 Ianuarie. Se vorbesce din svonŭ, că în Filipopolŭ au isbucnitŭ turburărĭ, care însĕ suntŭ fără însemnătate. Mai mulțĭ oficerĭ și civiliștĭ s'au încăeratŭ unii cu alții, dér polițiă a restabilitŭ ordinea.

Dublin, 21 Ianuarie. Deputatulŭ Blaine și preotulŭ catolicŭ Max Fadilen au fostŭ arestațĭ pentru vorbirĭ rĕsvrătitóre.

Toulonŭ, 21 Ianuarie. In arsenalŭ domnesce mare activitate pentru a pregăti de drumŭ escadra, echipândŭ și înarmândŭ cuirasatele și încrucișetorii disponibilĭ. Lucrătorii suntŭ ocupațĭ peste timpulŭ normalŭ de lucru.

Telegramă part. a „Gaz. Trans."

Baia de Crișiu, 9/21 Ianuarie. — Petițiunea în afacerea abusurilorŭ și nelegalitățilorŭ comise la alegerea dietală din Baia de Crișŭ a fostŭ respinsă de cătră dietă și alesulŭ ungurŭ oposiționalŭ *Hollaky a fostŭ verificatŭ.* Apoi sĕ nu fimŭ passivĭ, ci activĭ în passivitate? *i.* —

NECROLOGŬ.

Din apropierea Babiului ni-se scrie, că la 29 Decemvre a reposatŭ în Deșŭ subjudele regescu *Alexiu Hossu* în etate de 51 anĭ. A fostŭ fiiulŭ protopopului românŭ de odinióră Dumitru Hossu din Lozna mare, a studiatŭ teologia în seminarulŭ românŭ din Gherla, pe care a continuat-o în seminarulŭ S. Barbare în Viena. Adecă a crescutŭ cu pâne românéscă, dér nu a trăitŭ pentru Românĭ; s'a lăpĕdatŭ de preoțiă, s'a lăpĕdatŭ și de nația lui română; a muritŭ sĕrmanulŭ compătimitŭ de aĭ sĕi, și despre-țuitŭ de streinĭ. Așa ni-se scrie. I dicemŭ: Dumneḑeu sĕ-i ierte păcatele!

*

Nicolau Popŭ Bota, advocatŭ, în numele sĕu și alŭ celorlalțĭ consângenĭ și amicĭ, aduce la cunoscință, că iubitulŭ sĕu frate **Ioanŭ Popŭ Bota**, fostŭ oficiantŭ reg. ung. în retragere, astădĭ la 1 óră p. m. a încetatŭ din viéță în etate de 69 anĭ. Rĕmășițele lui terrestre se vorŭ astruca Duminecă la 2 óre p. m. în cimitiriulŭ gr. cat. din Maierŭ. *Alba-Iulia*, în 13 Ianuariu 1888 st. n.

Fiă-i țĕrîna ușóră și memoria binecuvêntată!

*

In comuna S.-Enciu a repausatŭ în 17 Ianuariu 1888 st. n. **Iacobŭ Mureșanu**, economŭ, în etate de 90 anĭ, cunoscutŭ în totŭ jurulŭ sub nume de „moșu." Repausatulŭ în decursulŭ vieții sale s'a bucuratŭ de o sănĕtate rară, și era Românŭ verde așa, încâtŭ când vedea desbinare între Românĭ în trebu-rile naționalĭ, ofta din adênculŭ inimei, ḑicêndŭ: până când nu vorŭ fi Românii una? Repausatulŭ, ca descendentŭ din familia Mureșenilorŭ, a celorŭ, carĭ venindŭ din Maramureșŭ unulŭ dintre ei s'a fostŭ așeḑatŭ în comuna S-Enciu, a fostŭ tată la 4 feciorĭ și 2 fete, dela carĭ șĭ-a putută vedé nepoțĭ și nepóte în numĕrŭ de 40 și pe atâta strănepoțĭ, carĭ cu toții ilŭ deplângŭ ca pe adevĕratulŭ lorŭ părinte.

Fiă-i țĕrîna ușóră și memoria binecuvêntată!

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 21 Ianuarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ .	Cump.	8.45	Vend.	8.47
Argintŭ românescŭ .	„	8.42	„	8.45
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.00	„	10.03
Lire turcescĭ	„	11.35	„	11.37
Imperialĭ	„	10.35	„	10.38
Galbinĭ	„	5.90	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ . . .	„	109.—	„	110.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ			

Rectificare. In o parte a edițiunei N-rului 4 din „Gaz. Trans." la una din felicitările publicate pe pag. 1, colóna 2, din erore s'a pusŭ datulŭ: Salcina, în locŭ de Salciva, ér pe colóna 3, șirulŭ 17 de josŭ, în locŭ de neînfrânații, se se cetéscă: neînfrânții etc.

In Nr. 3, la subscrierile telegramei de felicitare ce ni-s'a adresatŭ din *Oradea-mare*, din o regretabilă erore s'a lăsatŭ afară dintre subscrierĭ numele d-lui *Ioan Pop.*

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Nr. 2149 ex 1887.
Inspect.

CONCURS.

Pentru ocuparea *postului de învĕțătorū* ordinarū sistemisatū la școla elementară cu limba de propunere română din comuna **Maierū** cu salarū anualū de 300 fl. și eventualū pentru locuință și grădină 100 fl.

Doritorii de a ocupa acestū postū au a-șī trimite la mine concursele lorū prin respectivulū inspectorū r. de școle până la **1 Februarie 1888.** Concursele sĕ fiă scrise de mâna propriă în limba maghiară și română și provĕdute cu cartea de botezū și documentele referitóre la starea sănĕtății, la servițiulū de până acum și la cunoscința limbilorū.

Bistrița, 30 Decemvre 1887.

Iuliu Havas,
inspectorulū r. de școle alū comitatulu Bistrița-Năsĕudū.

213.3—3

Avisū d-lorū abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulū mandatului postalū și numerii de pe fâșia sub care au primitū diarulū nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritū și sĕ arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans."

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovū.